Redactiunea, Administratiunea Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescŭ, Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciurĭ:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: *Rudolf Mosse. Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl. M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg*; în Budapesta: *A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat*; în Frankfurt: *G. L. Daube*; în Hamburg: *A. Steiner.*
Prețulŭ insertiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. sĕu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta" iese în fie-care ḑi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe șése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe șése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe șese lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. sĕu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plătì înainte.

Nr. 42. Brașovŭ, Joi, 25 Februarie (8 Martie) 1888.

Brașovŭ, 24 Februarie a. c.

După cum ni se telegrafiază marele Vizirŭ a și subsemnatŭ actulŭ, prin care se notifică guvernulni bulgarŭ ilegalitatea presenței prințului Ferdinand de Coburgŭ în Bulgaria și totodată a încunosciințatŭ pe toțĭ representanții Turciei din străinătate despre pasulŭ acesta întreprinsŭ la Sofia.

Acțiunea diplomatică propusă de Rusia în cestiunea bulgară s'a începutŭ așadér și spre ilustrarea acestei acțiunĭ ni se împărtășescŭ nouĕ mĕsurĭ de pregătirĭ militare, ce se iau de către guvernulŭ rusescŭ.

E fórte naturalŭ, că în nisce împrejurărĭ așa de critice ca cele de față, scirea sosită dela Bucurescĭ despre demisiunea cabinetului Brătianu a făcutŭ sensațiune pretutindenĭ.

Mai alesŭ celorŭ din Viena le-a venitŭ fórte neașteptată acéstă scire și nu-șĭ potŭ esplica motivele, carĭ au îndemnatŭ pe d-lŭ Brătianu a se retrage tocmai acuma.

Unii pretindŭ, că demisiunea cabinetului Brătianu stă în legătură cu cestiunile politicei esterióre, alții érășĭ susținŭ, că numai situațiunea interióră a pricinuit'o.

Se ḑice că descoperirea malversațiunilorŭ comise de persóne cu posițiune înaltă, carĭ aveau strînse conecsiunĭ cu guvernulŭ și de altă parte arestarea d-lui Panu, care fusese condamnatŭ la închisóre de doi anĭ pentru crima de lesă-Majestate, ér acum fiindŭ alesŭ deputatŭ se reîntórse din străinătate, unde fugise ca sĕ scape de pedépsă, în credință că dreptulŭ de imunitate îlŭ va scuti de urmărire, arŭ fi causele demisiunei cabinetului. Regele Carolŭ adecă, se ḑice, a voitŭ sĕ agrațieze pe d. Panu, ér d. Brătianu s'a opusŭ.

Acésta versiune circulă prin cercurile politice din Viena, dér totușĭ prevaléză acolo credința, că demisiunea d-lui Brătianu stă în legătură cu cestiunile politicei esterióre.

Foile din Bucurescĭ nu ne aducŭ încă deslușirĭ asupra motivelorŭ retragerii cabinetului, dér din observările, ce le facŭ asupra crisei reiese că este la mijlocŭ politica esterióră.

„Austro-Ungaria", scrie „Românulŭ", garantéză neutralitatea României, Germania însĕ nu. Ca totdéuna d. Bismark ne-a luatŭ, ca și pe Italia, peste piciorŭ. D. I. C. Brătianu, fiindŭ rĕsboiu la primăvĕră, nu a voitŭ sĕ priméscă o asemenea situațiune".

In contraḑicere cu acéstă versiune se asigură în cercurile politice austro-ungare, că retragerea d-lui Brătianu va avé o însemnătate fórte mare și pentru politica esterióră, dér nu din causă, că d. Brătianu nu ar fi mulțumitŭ cu atitudinea Germaniei față cu România, ci pentru că dênsulŭ este consideratŭ ca unŭ „stêlpŭ alŭ bunei înțelegerĭ amicale, ce esistă între România și alianța triplă."

Dér fiindŭ că vorbeamŭ la începutŭ de inaugurarea acțiunei diplomatice rusescĭ, se nasce întrebarea décă nu cumva motivulŭ retragerii d-lui Brătianu este a se căuta și în vre-o presiune estraordinară, ce se face de către cabinetulŭ din Petersburgŭ în vederea celorŭ ce au sĕ se petrécă în peninsula balcanică?

Eventualitatea acésta o are înaintea ochilorŭ și „Pester Lloyd" de Marțĭ, când scrie:

„Până acum încă nu s'a confirmatŭ scirea, că România a legatŭ raporturĭ mai strînse cu alianța triplă, se afirmă din contră din diferite părțĭ cu tótă siguritatea, că statulŭ vecinŭ este hotărîtŭ de a păstra și în viitorŭ „politica liberei acțiunĭ." Cu tóte aceste ni se pare, că politica liberei acțiunĭ în România nu póte sĕ fiă niciodată astfelŭ tălmăcită, ca țéra sĕ fiă adusă în contraḑicere cu politica puterilorŭ conservatóre din centrulŭ Europei".

Numita fóiă susține părerea sa prin următórea afirmare: „Pentru casulŭ de rĕsboiu," ḑice ea, „puterea materială a României fără îndoială că nu va decide, dér ea póte sĕ fiă unŭ factorŭ considerabilŭ décă va întărì liga de pace și va contribuì din parte'șĭ ca agresiunea rusécă sĕ rĕmână isolată pe tótă linia. Și pre când cu acésta politică România nu va risca nimicŭ, ea își va pune esistența sa în periculŭ urmândŭ politica contrară."

Atâta pentru astăḑĭ despre diferitele versiunĭ și părerĭ privitóre la demisiunea cabinetului Brătianŭ.

Mai însemnămŭ numai, că combinațiunea unui cabinetŭ nou cu prințulŭ D. Ghica în frunte, în care aveau sĕ între și d-nii Carp și Maiorescu, după cum ni se anunță, n'a reușitŭ, deórece nu s'a putută stabili o înțelegere în cestiunile financiare. Crisa ministerială continuă așadéră.

Atitudinea României.

Se scie că în urma faimei rĕspândite, că România ar fi intrată în alianța triplă, s'au scrisŭ în pressa streină, și mai alesŭ în „Figaro" din Parisŭ, câțĭ-va articulĭ în contra României. In urma declarațiunilorŭ ministrului de esterne românŭ Ferechide și a ministrului plenipotențiarŭ românŭ din Parisŭ, V. Alexandri, cumcă România n'a intratŭ în nicĭ o alianță, ci că observă aceeașĭ binevoitóre atitudine față cu tóte puterile, lucrurile s'au schimbatŭ și acum cetimŭ în *„Revue diplomatique et le Moniteur des Consulats"* doi interesanțĭ articulĭ asupra României.

Celŭ dintêiu articulŭ e scrisŭ de *Aug. Meulemaus*, directorulŭ numitei foi, și ḑice între altele:

România este la ordinea ḑilei: Germanii îĭ facŭ avansurĭ, pe când Rușii îĭ reamintescŭ frumósele ḑile din 1877. La avansurile unora, la reamintirea interesată a celorlalțĭ, România se resfață în a nu rĕspunde. Este adevĕratŭ că d. Keratry asigura mai ḑilele trecute, în „Figaro", că ea s'a datŭ Germaniei... Asertiunea d-lui Keratry era gravă, căcĭ décă ea s'ar fi adeveritŭ, s'ar fi esplicatŭ mai bine sub-înțelesurile d-lui de Bismark. Incâtŭ ne privesce pe noi, ni se pare că a atribui României sentimente rusescĭ sĕu germane, ar fi a ne pripi, căcĭ mai cu sémă împrejurările vorŭ decide, în acéstă epocă, în care interesulŭ bine înțelesŭ devine singura regulă a națiunilorŭ, despre alegerea definitivă a poporului românŭ; prin acésta am nesocoti și independența unei națiunĭ din nou înaintată în libertate și care cu dreptŭ cuvêntŭ se arată zelósă de recentele sale prerogative. După părerea nóstră, România este mai întêiu de tóte română și nu sciu décă trebue sĕu décă se póte sĕ fiă blamată pentru acésta. Că politica guvernului ei ar fi aplecată într'un timpŭ de partea Rusiei, și în altă epocă de partea Germaniei, nu este nimicŭ surprindĕtorŭ în acestŭ jocŭ de basculă, décă ne gândimŭ la situația României în Orientŭ și la periculele de carĭ este încunjurată. De aceea suntemŭ dispușĭ a acorda óre-care creḑĕmêntŭ replicelor alŭ cărorŭ obiectŭ a fostŭ articululŭ d-lui Keratry și pe carĭ legațiunea le-a inspiratŭ într'unŭ modŭ veditŭ. De asemenea, astfelŭ de contraḑicerĭ suntŭ de natură a arĕta câtŭ de greu este orientarea politicei române prin mijloculŭ complicațiunilorŭ care întunecă cerulŭ Europei...

Autorulŭ articulului face apoi istoriculŭ întêmplărilorŭ prin care a trecutŭ România dela 1848 încóce, ḑice că România nu face nicĭ politică nemțéscă nicĭ muscăléscă, ci numai politică românéscă, și încheiă astfelŭ:

Ceea ce nu este mai puținŭ îndoiosŭ este avêntulŭ celŭ mare ce tênĕrulŭ regatŭ șĭ-a luatŭ în administrația sa; și pentru a da o dovadă despre acésta ar fi de ajunsŭ sĕ vedemŭ loculŭ ce România șĭ-a luat în preocupațiunile diplomațilorŭ și ale acelora, carĭ facŭ alianțe.

Alŭ doilea articulŭ e scrisŭ de br. *Salvador*. Dênsulŭ ḑice că, atacurile îndreptate contra României și guvernului sĕu nu suntŭ justificate, și dovedesce acésta astfelŭ:

Adevĕrulŭ asupra călĕtoriei d-lui D. Sturdza este, că ministrulŭ s'a dusŭ acum de curêndŭ în Germania pentru a'șĭ vedé pe fiulŭ sĕu, care studiéză la Iena.

La reîntórcere, elŭ a făcutŭ o visită principelui de Bismarck, și a vĕḑutŭ, la Viena, pe contele Kalnoky. Aceste întrevederĭ se esplică într'unŭ modŭ fórte simplu: era de datoria unui membru alŭ guvernului românŭ sĕ caute a se informa asupra situațiunei politice, aflându-se atâtŭ de aprópe de sorgințĭ de bune informațiunĭ. Acesta a fostŭ singurulŭ scopŭ și singurulŭ resultatŭ alŭ visitelorŭ d-lui Sturdza. Elŭ n'a avutŭ calitatea de a negocia aderarea României la tripla alianță și nicĭ nu s'a gânditŭ vr'odată la acésta. Politica guvernului românŭ este de a păstra o atitudine imparțială și neutră și nu a fostŭ nicĭ unŭ faptŭ, unulŭ singurŭ măcarŭ, care sĕ pótă dovedi că cabinetulŭ din Bucurescĭ a înclinatŭ mai multŭ spre o putere decâtŭ spre alta. In totŭ casulŭ, el n'a datŭ nicĭ o probă de dorința sa de a se alia la imperiele austro-germanŭ, el se află în rĕsboiu vamalŭ de doi anĭ cu Austro-Ungaria, pe când pe de altă parte a semnatŭ, în anulŭ trecutŭ, unŭ tractatŭ de comerciu cu Rusia și a reînoitŭ cu Francia unŭ aranjamentŭ comercialŭ, care echivaléză aprópe cu unŭ tratatŭ definitivŭ. Dacă mai esistă încă, în unele spirite, óre-carĭ îndoelĭ apoi le vomŭ reaminti recenta declarațiune a d-lui M. Pherekyde, ministru alŭ afacerilorŭ străine: Nu trebue, ḑise dênsulŭ, ca cuvintele mele sĕ pótă da o aparență de realitate unei scirĭ transmise presei streine, după care România ar fi încheiatŭ o alianță ofensivĕ și defensivă cu cutare sĕu cutare putere. Sĕ se scie că tóte acestea nu suntŭ decâtŭ nisce poveștĭ.

Ni se pare, că nu ar puté fi cineva mai limpede mai precisŭ. Cu tóte acestea, d. conte de Keratry nu se declară de bătutŭ și de douĕ orĭ, în acéstă sĕptĕmână, a acusatŭ România că a semnatŭ unŭ tratatŭ cu Germania.

Este evidentŭ, că d. Keratry se pricepe multŭ mai bine în a reorganisa prefectura poliției decâtŭ a trata politica română. După d. Pherekyde, onor. d. Alexandri, ministrulŭ României la Parisŭ, a tăgăduitŭ într'unŭ modŭ formalŭ esistența unui tratatŭ românŭ-germanŭ și a afirmatŭ, că d. Keratry fusese indusŭ in eróre.

Este în adevĕrŭ fórte tristŭ de a vedea pe mai mulțĭ din stimații nostrii confrațĭ lăsându-se sĕ cadă în astfelŭ de rătăcirĭ. Nu punemŭ la îndoială buna lorŭ credință, dér ei, de ce persistă fără nicĭ unŭ motivŭ în a pune la îndoială declarațiele miniștrilorŭ românĭ? Nu le sare óre în ochĭ, că décă în realitate unŭ tratatŭ ar fi fostŭ încheiatŭ, Românii, carĭ dreptŭ vorbindŭ nu ne datorescŭ nimicŭ, ar fi cei d'ântêiu în a da pe față esistența lui?

Óre Italia a făcutŭ unŭ misterŭ din intrarea ei în tripla alianță?

Câtŭ ar fi mai bine, din partea presei, de a îmbrățișa cu unŭ spiritŭ imparțialŭ și luminatŭ tóte înaltele cestiunĭ de politică internațională și de a călăuzi pe calea cea bună opiniunea publică în locŭ de a o rătăci, și cum se ḑice în limbagiulŭ vulgarŭ, de a o face sĕ ia pe Pireu dreptŭ unŭ omŭ. „Nu se prindŭ musce cu oțĕtŭ!" ḑice unŭ altŭ proverbŭ nu mai puținŭ vechiu și fórte aplicabilŭ în acéstă împrejurare.

SCIRILE ḐILEI.

Cetimŭ în „Nemzet": „In urma invitării metropolitului primatŭ din România, Iosifŭ Gheorghianŭ, s'a turnatŭ unŭ *clopotŭ colosalŭ* în turnătoria lui Franciscŭ Walser din Budapesta *pentru catedrala din Bucurescĭ.* Unŭ asemenea clopotŭ nu s'a mai turnatŭ în Ungaria. Clopotulŭ imposantŭ e de o greutate de 180 măjĭ, circumferința de 7.85 metri, ér înălțimea de $2^1/_2$ metri. Patru ómenĭ potŭ sĕ-lŭ tragă însĕ de totŭ ușorŭ. Clopotulŭ s'a turnatŭ în mare parte din tunurile, pe care generalulŭ Chiselevŭ le-a luatŭ dela Turcĭ în 1829, când cu asediarea Silistrei. Predarea festivă a acestui clopotŭ s'a făcutŭ astăḑĭ înainte de améḑĭ în atelierulŭ lui Walser. Au fostŭ presențĭ la acéstă festivitate: Alecsandru Farra, consululŭ României în Budapesta; Stamatiadi, vice-consulŭ; Poruțiu, secretarŭ alŭ consulatului, Lucescu, primŭ-secretarŭ alŭ metropoliei din Bucurescĭ; Dr. Alexandru Matlekovits, se-

cretarŭ de statŭ; Mudrony Soma, directorulŭ reuniunei de industrie; Geléri Mor, secretarulŭ reuniunii; Dr. Floch, consilierŭ regescŭ, şi alţii“.

* *

Inspectorulŭ şcolarŭ unguresců din *Sighişóra* vré sĕ'şĭ esecute în primăvéra acésta vechiulŭ sĕu planŭ de a înfiinţa acolo o *grădină de copii ungurésců* şi apoi, décă grădina va avé căutare, sĕ o transforme în anulŭ viitorŭ în *asilŭ de copii.* Românii din Sighişóra şi împrejurime sciu ce'nsemnéză pentru ei o asemenea grădină orĭ asilŭ.

* *

In ḑilele acestea au fostŭ judecaţĭ în Pesta escedenţii în *afacerea Ianski* şi anume: Emeric Saghi pentru corupere la 4 ḑile arestŭ şi 5 fl. amendă, George Palinkas pentru violenţă contra autorităţilorŭ la o lună închisóre, Bela Szanto pentru vătĕmare de onóre în publicŭ la şése ḑile arestŭ, Ferdinand Szanto la 2 ḑile şi 5 fl., Ludwig Rephan pentru aţiţare şi vătĕmare de onóre la 2 lunĭ, Iohann Lovatinsky pentru vătĕmare de onóre la 8 ḑile arestŭ şi 5 fl. amendă.

* *

Precum anunţă foile din Lemberg, în comuna *Rarance* din *Bucovina* arŭ fi trecutŭ 500 de ţĕranĭ rutenĭ dela credinţa greco-orientală la cea greco-unită, şi anume din causa unui conflictŭ isbucnitŭ între locuitorii comunei şi între preoţimea ortodoxă.

* *

După ultimele date poliţienescĭ dela 1 Martie, s'au bolnăvitŭ în *Sighişóră* în cursulŭ *epidemiei de tifusŭ* 115 persóne, dintre care 67 s'au însănĕtoşatŭ, 11 au muritŭ, ér 37 suntŭ în tractare medicală.

* *

Gimnasiulŭ unguresců ev. de patru clase din *Mişcolţŭ*, precum spune „E-s“, se luptă cu mórtea şi la véră se va desfiinţa. Averea lui e de 40,000 fl.; e vorba sĕ se predea institutului teologicŭ din Eperjes, cu condiţiunea ca sĕ fiă transferatŭ la Mişcolţŭ.

* *

Economulŭ Iosif Hoszu din *Şimleulŭ Silvaniei* are speranţa de a deveni în curêndŭ milionarŭ. Unŭ cumnatŭ alŭ lui, anume Hoffmann, a muritŭ în India ostică lăsândŭ în urmă'i o avere colosală, dér nu şi alţĭ moştenitorĭ. Hoffmann se dusese în India ca ferarŭ. Moştenitorulŭ Hoszu a făcutŭ deja paşĭ, ca sĕ i-se trimétă în Şimleulŭ-Silvaniei milíónele ce le depusese cumnatu-sĕu la Banca Angliei.

* *

Între Hatvan şi Tula s'a întêmplatŭ *pe linia ferată* o *nenorocire*, cu care ocasiune au fostŭ rănite mai multe persóne. Trenulŭ din Mişcolţŭ a sositŭ fórte târḑiu în Pesta aducêndŭ şi trei rănitĭ din personalulŭ trenului.

* *

De ocupatŭ suntŭ posturile de *magistru postalŭ* în *Bikfalva*, comit. Treiscaune, şi în *Mociu*, comit. Cojocnei.

Bêrladŭ, 4 (16) Ianuarie 1888.

Domnule Redactorŭ! Cetindŭ apelul adresat către toţĭ Românii de către comitetulŭ pentru ajutorarea scolarilorŭ românĭ sĕracĭ cu cărţĭ de şcólă, înfiinţatŭ în Rocna vechiă sub preşedinţa d-lui *Florianŭ Porcius*, secretarŭ I. *Ioanŭ Popŭ Reteganulŭ*, Redacţiunea revistei *„George Lazarŭ“* a deschisŭ 32 liste de subscripţii, pe carĭ le-a distribuitŭ în Bêrladŭ şi alte oraşe. Terminulŭ de înapoiare a listelorŭ fiindŭ espiratŭ deja, amŭ credutŭ de datoria nóstră a înainta sumele adunate comitetului respectivŭ şi a publica numele persónelorŭ ce au binevoit a rĕspunde apelului nostru, fără a mai aştepta înapoiarea listelorŭ ce încă n'am primitŭ. Esprimămŭ cu acéstă ocasiune mulţumirile nóstre tuturorŭ persónelorŭ carĭ au binevoitŭ a ne da concursulŭ.

Fiindcă în Braşovŭ schimbulŭ monedei române în monedă austriacă se face mai avantagiosŭ, ne luămŭ libertate a vĕ încredinţa Domniei vóstre suma de lei 300 (trei sute lei), ce amŭ colectatŭ — în bilete de bancă românescĭ — cu rugarea, că după ce o veţĭ preface în monedă austriacă, sĕ binevoiţĭ a o înainta d-lui Florianŭ Porcius, preşedintele comitetului, în Rocna vechiă*).

Tot-odată Vĕ rugămŭ ca sĕ binevoiţĭ a publica în preţuitulŭ D-vóstrĕ ḑiarŭ acéstă scrisóre, precum şi numele persónelorŭ ce au contribuitŭ, după cum urmézá:

Lista Nr. 3. Stefanŭ Neagoe 10 lei.

Lista Nr. 4. Stroe Belloescu 15 lei. N. Pană 2 lei. *Suma 17 lei.*

Lista Nr. 5. Lascarŭ Hergescu 5 l. Vasile Câmpeanu 5 l. Eliă Apostolescu 5 l. George Albu Diaconŭ 5 l. [institutorĭ]. *Elevii următorĭ*: Buşilă Nic. 1 leu, Caborschi Casimirŭ 1 l., Gherasimŭ Nic. 1 l., Hergescu Al. 1 l., Nic. George 1 l., Caborschi M. 1 l., Bistriţianu Cr. Ionŭ 1 l., Dobrovicĭ C. George 1 l., Buckner Victorŭ 1 l., Cambur Ionŭ 1 l., Coat G. 50 b., Patriciu G. 50 b., Ţucman Mendel 50 b., Gherghiu Al. 50 b., Horoviţŭ Avramŭ 50 b., Manoliu Antonŭ 50 b., Albu George 40 b., Patriciu Odiseu 40 b., Calman Margulis 40 b., Georgiu Iorgu 30 b., Căciulă Mateiu 30 b., Sticlarŭ Moise 25 b., Stoianŭ Ionŭ 25 b., Bobocea George 25 b., Săpătoriu Em. 20 b., Nichilovicĭ D. 20 b., Buţă Const. 20 b., Borşŭ Nic. 20 b., Handraburŭ D. 20 b., Anastasiu G. 20 b., Hălcescu G. 20 b., Chiricuţă Antonŭ 20 b., Potamianŭ Ant. 20 b., Angheluţă Ionŭ 15 b., Stanciu Pompiliu 15 b., Ionŭ Ivanŭ 15 b., Bogdanŭ Const. 10 b., Ţiplică P. 10 b., Gavriliţă Nic. 10 b., Tĕlarŭ Iordache 10 b., Ionŭ D. 10 b., Miloşŭ Stefanŭ 10 b., Nicolae Constantinŭ 10 b., Anghelŭ Sterianŭ 10 b., Georgiu Constantinŭ 5 b., Căzanŭ Nic. 5 b., Nic. Vasile 5 b., Başta Ales. 5 b., Ionŭ Nic. 5 b.. Ciucă Oprea 5 b., Pascalŭ V. 5 b., Murgociu Nic. 5 b., Durbacă Const. 5 b. *Şuma 39 l. 5 b.*

Lista Nr. 6. Const. Slobozianu 2 l., G. Gândilă 1 l., A. Hâncu 1 l. *Suma 4 lei.*

Lista Nr. 7. Iacobŭ Fĕtu 10 lei.

„ „ 10. Dr. C. C. Codrescu 10 l.

„ „ 16. Iónŭ Cetăţénu 7 l. Ión G. Munteanu 5 l. Iulianŭ Delescu 5 l. Const. Popŭ 5 l. Dragomirŭ Constantinescu 5 l. D. Cerchezŭ 6 l. Eremie Manolŭ 5 l. Firma: Frigatorŭ Coltofeanu & Dobrescu 10 l. Bonifaciu Pitişŭ 5 l. Antonŭ N. Rufu 5 l. V. Kikonbanŭ 5 l. Const. Marinescu 4 l. Iónŭ Coleşŭ 3 l. Anonimŭ 3 l. Adela Imbru 3 l. Anonimŭ 3 l. C. Rachigide 3 l. I. Galescu 2 l. Dr. G. Valeri 2. l. Anonimŭ 2 l. P. Grigorescu 2 l. Alexandru Braunŭ 1 l. Eu 1 l. Anonimŭ 1 l. *Elevii* următorĭ din Institutulŭ *Negri* Galaţĭ: St. V. Ţenovŭ 2 l. N. Calfoglu 1 l. N. Grozea 2 l. I. Nediu 1 l. D. D. Drăgănescu 3 l. H. Seidner 1 l. N. Cardaşŭ 2 l. H. Vladicoglu 1 l. A. V. Teodorescu 2 l. D-lŭ X 2 l. Em. Papadachis 2 l. *Suma 112 l.*

Nista Nr. 21. Iónŭ Piposŭ 2. l.

Lista Nr. 25 Ernestŭ Vernav, prefectŭ Huşĭ 10 l. G. N. Roiu 10 l. Nic. Bossie Rezeşu 5 l. Stef. Racoviţă 5 l. *Suma 30 l.*

Lista Nr 27 Alexandru Radu 20 l.

Lista Nr. 28. P. Dulfu 5 l.

Lista Nr. 31. M. I. Tighiceanu 5 l. Lazarŭ Bistriţianu 10 l. I. Catulŭ 5 l. I. Pamfilie 5 l. Iónŭ Popescu, profesorŭ 5 l. *Suma 30 l.*

Suma totală a banilorŭ colectaţĭ 289 lei 5 bani.

Diferenţa până la suma de trei sute lei (300 l.) precum şi tóte spesele ocasionate cu listele de subscripţiă şi espediarea banilorŭ au fostŭ purtate de redacţiunea revistei.

Primiţĭ etc.

S. M. Haliţă,
Redactorulŭ revistei „George Lazarŭ“.

*) S'a trimisŭ. — Red.

Intêmplărĭ diferite.

„Strigoiulŭ.“ In comuna Birtinŭ din părţile Zarandului porcii periau cu desĕvêrşire în urma unei bóle ce se ivise între ei. Locuitorii erau înspăimêntaţĭ. Unulŭ dintre aceştia, cu numele Iosifŭ Marcu, însoţitŭ de mai mulţĭ colegĭ ai sĕi, se dusese sĕ céră în causa acésta sfatulŭ lui Trifŭ Benea din Podocŭ, care era cunoscutŭ în părţile acele ca omŭ năsdrăvanŭ. Acesta nicĭ nu întârḑiă cu sfaturile sale. Mai ântêiu de tóte cerŭ câte 40 cr. dela fiă-care membru alŭ deputaţiunei venite la elŭ, le spuse apoi că bóla este adusă de strigoiu şi pentru ca sĕ pótă scăpa de ea e necesarŭ sĕ nimicéscă pe strigoiulŭ. Le spuse ómenilorŭ sĕ mérgă acasă, se desgrópe mormintele bărbaţilorŭ, carĭ au muritŭ necăsătoriţĭ, precum şi ale femeilorŭ, carĭ au muritŭ nemăritate; sĕ deschidă sicriurile acestora şi sĕ le visiteze cadavrele. Décă vre-unulŭ din aceste cadavre va fi umflatŭ, sĕ-lŭ străpungă cu furca de ferŭ, căcĭ acela este strigoiulŭ, care umblă la case şi omóră porcii. Lĭ-a mai datŭ şi câte unŭ fuiorŭ de cânepă la fiă-care, spunêndu-le ca sĕ arunce acele fuióre în coteţele porcilorŭ, căcĭ în urma acésta bóla va înceta. Aşa s'a şi întêmplatŭ. Superstiţioşii ómenĭ au căutatŭ prin sicriurĭ, dér cadavrele nu erau umflate şi prin urmare n'au aflatŭ strigoiulŭ; au aruncatŭ fuiórele de cânepă prin coteţe, bóla însĕ nu a încetatŭ. Lucrulŭ s'a descoperitŭ, desgropătorii mormintelorŭ au fostŭ pedepsiţĭ cu câte 8 ḑile arestŭ şi 50 fl. pedépsă în banĭ. Vedĭ bine nicĭ sfătuitorulŭ Trifŭ Benea n'a rĕmasŭ neatinsŭ de asprimea legei. De ce nu se dă poporului sfaturĭ sĕ se feréscă de asemenea şarlatanĭ?

ULTIME SCIRĬ.

„Poştei“ din Galaţĭ i se comunică din *Basarabia,* de martorĭ ocularĭ, că în districtele Cahulŭ, Ismailŭ şi Bolgradŭ *suntŭ concentrate două corpurĭ de armată rusescĭ* şi că se aşteptă în aceste districte încă unŭ alŭ treilea corpŭ.

Prin cercurile bine informate din cele trei oraşe ale Basarabiei sudice, şe asigură că Rusia va ocupa Bulgaria şi acésta câtŭ de curêndŭ.

Din Cracovia se telegrafiază, că toţĭ comandanţii ruşĭ de regimente au primitŭ pentru instrucţiunea oficerilorŭ o espunere a împărţirei armatei germane şi austro-ungare cu table litografice, mai departe cărţĭ pentru espresiunile mai curente în limba germană şi ungurescă, în fine carte speciale dela institutulŭ cartograficŭ din Illin în Petersburgŭ.

După cum spune o telegramă din Constantinopolŭ, căpitanii corăbiilorŭ ce vinŭ dela Odessa aducŭ mai alesŭ scrisorĭ cu *scirĭ militare neliniştitóre,* care nu îndrăsnescŭ a le pune acolo pe poşte. Intre altele se anunţă în modulŭ acesta, că în Elisabetgradŭ suntŭ grămădite cantităţĭ marĭ de provisiunĭ de materialŭ pentru cavaleriă, ce la ocasiune potrivită au sĕ fiă transportate la graniţă.

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

Doine originale,

de dascălulŭ **Iuliu Bugnariu.**

M'a 'ntrebatŭ dorulŭ pe mine:
Spune-mĭ, frate, de ţĭ-e bine?
Eu ḑicŭ bine şi nu pré,
Mai bine nu te-aşŭ avé!

Elŭ mĕ 'ntrébă: de mĭ-e rĕu?
Eu ḑicŭ: şci-mĕ Dumneḑĕu,
Si cu Maica Precesta
De mĭ-e rĕu, dorule-orĭ ba!

*

De-aşŭ avé drăguţă eu,
Face-m'aşŭ flóre-'n părău,
In poénă vêsdoguţă,
Raştaponŭ în grădinuţă.

Astfelŭ ale mândrii scumpe
Degete, cu dorŭ m'arŭ rumpe,
Şi m'arŭ pune'n sînişóre
Şĭ-arŭ fi flóre lângă flóre!

*

Mândra cea cu haină nouă
Mĭ-a ruptŭ inima în două
Şi de n'a fi cu mustrare,
Ea mĭ-a rupe-o şi mai tare!

Inima căută'n mine
Sĕ o rupă óre-cine;
Mĕ bucurŭ c'a rupt'o 'n două
Nu haină veche, ci nouă!

Strigăturĭ poporale

(din Câmpia Transilvaniei; culese de **A. M. inv.**)

Nu-i frumosŭ cine se ţine,
Frumosu-i cui îi stă bine;
Nu-i frumosŭ cine-i frumosŭ,
Frumosu-i cine-i drăcosŭ;
Nu-i voinicŭ cine-i cu pénă,
Că-i voinicŭ cine-i cătană.

* *

De-ai fi mândră cum ţĭ-e fala,
Nu ţĭ-ai ţese pânza véra,
De ţi-se strică mânjala
Şi ţĭ-o umple mucedéla,
De ţi-se rupŭ firele,
Sĕ le'nóde cânele
De nu póte num'a vostŭ
Vin'mândră şi dup'alŭ nostŭ
Ca'lŭ nostŭ câne şede'acasă
Şi n'are pînză sĕ ţasă.

* *

Vai de mine nu mĕ'ncredŭ
C'am unŭ drăguţŭ câtŭ unŭ iedŭ
Dacă'lŭ scapŭ în érbă-lŭ pierdŭ.

* *

De-aşŭ sci că m'aşŭ duce'n raiu
Mĭ-aşŭ face căruţŭ cu cai,
Dér sciu că'n raiu nu m'aiu duce
Că mĭ-a plăcutŭ gura dulce.

* *

M'au făcutŭ maica Lunea,
Sĕ-mĭ fie dragă lumea;
Pe mândra'au făcut'o Joi,
Sĕ ne iubimŭ amêndoi.
Iubesce-mĕ tu copilă,
Până ce eu îţĭ facŭ silă,
Că de-a vré şi Dumneḑeu,
Mi-i iubi dér n'oiu vré eu.

* *

Astă-véră într'o vreme,
Vrut'am sĕ mĕ lasŭ de rele,
Eu de rele m'aşŭ lăsa,
De n'aşŭ vedé pe mândra,
Dér pe mândra când o vĕdŭ
Tótă mintea eu mĭ-o perdŭ.
De-aşŭ sci că'i fi mândră-a mea
Vinerile le-aşŭ ţiné,
De-aşŭ sci că te-aşŭ căpĕta,
Nicĭ Sâmbăta n'aşŭ mânca.

* *

Pentru mândra care'mĭ place
Trei ḑile la domnĭ aşŭ face;
Pentru care mĭ-e urîtă,
Şi o ḑi îmĭ pare multă.

Puiulŭ codrului.

(Culésă din poporŭ de **Iuliu Moldovanŭ.**)

Geme codrulŭ, de ce geme,
Geme codrulŭ de voinicĭ
Şi de marĭ şi de mai micĭ
La totŭ fagulŭ câte cincĭ;
Dér la fagulŭ din cărare
Zace-unŭ voinicŭ de lingóre
Cu-a lui mândră la picióre,
Cu zadia*) bóre'i făcea
Şi din graiu aşa grăia:
— O**) morĭ bade, o te scólă
O'mĭ dă şi mie din bólă,
Că eu bade m'am urîtŭ
Totŭ mutându'ţĭ perina
Dela umbră păn'la sóre
Dela capŭ păn'la picióre.

Voinicŭlŭ din graiu grăia:
— Mândră, mândrulica mea,
De-oiu muri, de m'oiu scula,
Eu din bólă nu ţĭ-oiu da,
Plécă-te şi mĕ sărută
Şi-ţĭ dau carte, te mărită.

— Bade, bădişorulŭ meu,
M'oiu pleca, te-oiu sĕruta,
Dér cartea n'oiu lua,
De ti-i scula mi-i lua
De'i muri eu te-oiu jeli
In trei lunĭ cu trei cununĭ,
La grumazĭ fără mărgele
Şi în pĕrŭ fără pletele.

*) Cătrinţa.
**) Orĭ.

Crisa ministerială în România.

„Românulŭ“ află despre întrunirea senatorilorŭ și deputațilorŭ maiorităţii ce s'a ţinutŭ alaltăerĭ în sala senatului următórele:

După sosirea d-lui Brătianu în sală adunarea numesce preşedinte pe d-lŭ Al. Orăscu.

D. *I. C. Brătianu* ia cuvêntulŭ pentru a esplica de ce a căḑutŭ. Prevedea o catastrofă pentru partida liberală, décă ar mai fi statŭ la putere. Era ţinta tuturorŭ atacurilorŭ. Retrăgêndu-se d-sa, pasiunile se vorŭ liniştĭ. Se retrage definitivŭ şi'şĭ dă cuvêntulŭ de onóre că nu va reveni în conbinaţiunea ministerială, pentru ca ţéra sĕ nu crédă că, cu schimbările de ministere se facŭ triste comedii, Conjură pe d. Dumitru Ghica a primi preşedinţa ministerului. Maioritatea din Cameră este a d-sale. D. D. Ghica a lucratŭ în alegerĭ ca preşedinte alŭ comitetului centralŭ; decĭ, ţéra d-sale i-a datŭ încredere. Eu ĭi voiu da concursulŭ meu şi alŭ amicilorŭ mei. Alegerile au fostŭ libere; oposiţiunea a venitŭ în numĕrŭ mare în cameră.

D-lŭ generalŭ Leeca declară în numele maiorităţii din cameră că va da concursulŭ sĕu d-lui Dumitru Ghica, căruia se datoresce reuşita din alegerile trecute. D-nia sa, de 12 anĭ, merge cu partida liberală.

D-lŭ Dumitru Ghica. Acum 20 de anĭ am declaratŭ că nu voiu mai intra în nicĭ unŭ ministerŭ. S'a făcutŭ apelŭ la patriotismulŭ meu. Am rĕspunsŭ Măiestăţii Sale că primescŭ. Voiu cere sĕ consultŭ pe amicii mei. Nu voiu disolva Camerile, pentru că nu voiescŭ sĕ provocŭ din nou agitaţiunĭ carĭ sĕ mérgă cu violenţa cine scie până unde. De'mĭ veţĭ da concursulŭ d-vóstră, primescŭ acéstă sarcină obositóre. Sĕ rĕmânemŭ totŭ astfelŭ. Sĕ nu fiă nicĭ învinşi nicĭ învingĕtorĭ. Dumneḑeu ne va ajuta. Când nu'mĭ voiu face datoria sĕ mĕ gonițĭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.“)

Constantinopolŭ, 7 Martie. — **Notificarea ilegalităţii presenţei Coburgului în Bulgaria a fostŭ subsemnată de Marele Vizir** *şi s'a telegrafiatŭ erĭ ministrului preşedinte bulgarŭ Stambulov.*

Pórta a încunosciinţatŭ pe ambasadorii sĕi despre pasulŭ ce l'a întreprinsŭ erĭ la Sofia.

Varşovia, 7 Martie. — **Şefii staţiunilorŭ căii ferate Rowno-Wilna au primitŭ avisulŭ,** *ca la primirea de transporturĭ mai marĭ sĕ fiă cu prevedere, fiindŭ că* **dela 1 Martie mijlócele esistente de comunicaţiune suntŭ ocupate cu transporturĭ militare în mĕsură însemnată.**

Bucurescĭ, 7 Martie. — **Combinaţiunea ministerială Ghica-Carpŭ n'a isbutitŭ** din causa neînţelegerii în cestiunĭ financiare.

DIVERSE.

Probarea laptelui. Pentru ca sĕ scimŭ cumcă în cutare lapte este pusă apă orĭ nu, ne putemŭ convinge uşorŭ aşa, că băgămŭ în lapte unŭ acŭ de strecănitŭ bine poleitŭ. Apoi scótemŭ aculŭ în direcţiune perpendiculară şi décă de vêrfulŭ acului depinde, séu atêrnă picurŭ de lapte, e semnŭ, că în lapte nu s'a pusŭ apă, la din contră s'a pusŭ.

Valórea nutritóre a pómelorŭ. Din esperimentele făcute s'a demonstratŭ, cumcă unŭ ou atâta materiă nutritóre conţine, câtŭ 0·53 hilgr. de cireşe, 0·75 de strugurĭ şi 2 kilgr. de pere; 100 kil. de crumpene (cartofĭ) conţinŭ atâta nutrimentŭ, câtŭ 114 kilgr. de cireşe, 120 kilgr. de strugurĭ, 292 kilgr. de pere şi 327 kilgr. de prune. De aci urméză că pómele în sine nu potŭ servi ca nutrimêntŭ şi că vegetarianii arŭ trebui sĕ consume fórte multe póme, décă n'arŭ întrebuinţa pre lângă ele lapte, ouĕ, pâne leguminóse şi încă într'unŭ cuantŭ mare. Valórea cea mai de frunte a pómelorŭ zace în gustulŭ lorŭ şi în acelŭ efectŭ, ce'lŭ esercéză asupra organelorŭ digestive. Ca mijlóce de recreare n'au părechiă, pentru că beuturile spirtuóse, vinulŭ, berea, carĭ spre asemenea scopŭ se folosescŭ, fiindcă conţinŭ alcoholŭ, suntŭ reprobate, aşa câtŭ femeile, copiii, morboşii, de comunŭ nu le potŭ întrebuinţa.

Muştariulŭ albŭ, ca nutreţŭ înmulţitorŭ de lapte. Unŭ economŭ scrie, cum că elŭ după sĕcară a sĕmĕnatŭ muştariu şi a cositŭ de pe unŭ hectariu 80 de centenarie metrice, cu carĭ a nutritŭ 16 vacĭ începêndŭ din 12 Octomvre până în 10 Noemvre. Deórece ar fi o prédă a da la vite muştariulŭ curatŭ, se apucă şi în fiecare ḑi ĭi adause 4—5 chilo paie de sĕcară şi 1 chilo paie de ovĕsŭ. După astfelŭ de nutrire vacile nu numai au datŭ lapte mai multŭ, dér şi untulŭ gătitŭ din laptele lorŭ a fostŭ de unŭ gust mai finŭ şi de o colóre galbină mai frumósă. După acestea economulŭ îşĭ propuse a sĕmĕna după bucate totdeauna muştariu albŭ. Îlŭ putemŭ imita şi noi. Valórea nutritóre a muştariului este mai mare înainte şi pe timpulŭ înflorirei; pentru aceea e consultŭ a-lŭ sĕmĕna totŭ la câte douĕ sĕptĕmânĭ. Totdéuna trebue datŭ la vite amestecatŭ cu paie, şi anume în proporţiunea asta: 37 chile de muştariu, 5 chile paie de grâu séu sĕcară şi 1 chilă paie de ovĕsŭ pentru o vacă pe ḑi. — („Fóia bis. şi scol.“)

Sigillum trium nationum şi marşulŭ lui Racoţi. Inainte de revoluţia din 1848, legile aduse de dieta ardeleană trebuiau sĕ fiă provĕḑute cu sigilele celorŭ trei naţiunĭ privilegiate [Ungurii, Sĕcuii şi Sasii], spre a se putea presenta Maiestăţei Sale ca sĕ le sancţioneze. Imediatŭ înainte de isbucnirea revoluţiunei se anunţară în Têrgu-Mureşului mulţĭ aspiranţĭ, mai nainte d'a merge în bătaie, ca sĕ facă esamenulŭ din dreptulŭ publicŭ, fără sĕ ţină sémă că nu suntŭ pregătiţĭ pentru esamenŭ. Intre concurenţĭ era şi N. N. mortŭ acum doi anĭ. La întrebarea esaminatorului: „Hányféle a pecsét?“ [Câte felurĭ de sigilurĭ suntŭ?] rĕspunse fără întârḑiare: „Háromféle: spanyolviasz, ostya és szükség esetében kenyérből“ [Trei felurĭ: céră de sigilatŭ spaniolă, bulinurĭ şi în casŭ de nevoiă mieḑŭ de pâne.] In Ardealŭ se numea *Nota* hotărîrea dietei, prin care se declara cineva vinovatŭ de înaltă trădare şi prin acésta se decreta confiscarea bunurilorŭ sale. *(Nota,* prescurtare din *Nota infidelitatis).* Fiindŭ provocatŭ N. N. sĕ esplice cursulŭ *Notei lui Racoţi,* rĕspunse cu tótă sinceritatea inimei, că póte fluera fórte bine şi începŭ întradevĕrŭ sĕ fluere înaintea comisiunei de esaminare Marşulŭ lui Racoţi.

NECROLOGU.

Intristaţii şi neconsolaţii: Ecaterina D. Căprianu soţie, Angelica, Lenuţa, Marióra fiice, Ana Căprianu mamă, Maria Plessia sócră, Susana Colonelŭ Petrescu soră, Nicolae şi Zoe Constantinescu nepoţĭ, Constantinŭ şi Aristia Plessia, Stefanŭ şi Theodora Plessia, George I. Plessia, Colonelŭ Petrescu şi Constantin Carianopolŭ cumnaţĭ, au profunda durere a vĕ inscinţa despre perderea ireparabilă ce au încercatŭ în persóna prea iubitului şi regretatului **Dumitru Căprianu**-primŭ-preşedinte alŭ curţii de apelŭ din Craiova, fostŭ deputatŭ, comandorŭ alŭ ordinului „Coróna Româniel,“ oficerŭ alŭ ordinului „Stéua României,“ încetatŭ din viĕţă după o scurtă suferinţă, Duminecă 14 Februarie 1888, órele 2 diminéţa, în etate de 50 anĭ, şi înmormêntatŭ la 16 Februarie, la cimitirulŭ Sf. Nicolae Ungurenĭ din Craiova. — *Rugaţĭ-vĕ pentru dênsulŭ!*

Craiova, 17 Februarie 1888.

*

In 18 Faurŭ v. c. a reposatŭ parochulŭ gr. cat. alŭ Boziaşului, **Teodorŭ Almăşanŭ,** în etate de 74 anĭ. Rĕposatulŭ a fostŭ de o bunĕtate şi blândeţă esemplară.

Îlŭ deplânge bĕtrâna sa soţiă *Maria,* fiii: *Augustin, Emiliu,* fiicele *Eugenia, Ana m. Moldovanŭ, Susana m. Danŭ, Iulia m. Dreganŭ;* fraţii: *Davidŭ,* profesorŭ în pensiune la Braşovŭ, *Ioanŭ* protopopŭ gr. or. în Alma, sora: *Sofia m. Montani,* preotésă vĕduvă, precum şi numĕroşĭ nepoţĭ, nepóte, toţĭ cunoscuţii şi întrégă comuna.

Boziaşŭ, 5 Martie 1888.

Fiă-i ţĕrîna uşóră şi memoria binecuvêntată!

Rectificare. In nr. 39 alŭ fóiei nóstre, la corespondenţa din Blaşŭ, subscrisă de „Direcţiunea institutului Vănceanŭ,“ în colóna a 2-a din susŭ, fiind vorba despre vestmêntulŭ de iérnă alŭ tinerilorŭ din institutŭ, s'a ḑisŭ, sărindu-se unŭ rêndŭ din manuscrisŭ, că acestŭ vestmêntŭ este calculatŭ pe trei iernĭ pentru unŭ tînĕrŭ din gimnasiulŭ inferiorŭ, în locŭ de: *vestmêntulŭ acesta.... este calculatŭ unulŭ pe trei iernĭ pentru unŭ tinerŭ din gimnasiulŭ superiorŭ, şi pe douĕ iernĭ pentru unŭ tînĕrŭ din gimnasiulŭ inferiorŭ.* — De asemenea în şirulŭ alŭ 6-lea din urmă, în locŭ de: ...este tare greu a-le *esplica* apoi practice, este **a** se ceti.... este tare grea a-le *aplica* apoi practice.

Cursulŭ pieţei Braşovŭ

din 7 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.51	Vênd.	8.53
Argintŭ românescŭ .	„	8.45	„	8.48
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	102.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	102.—	„	103.—
Discontulŭ	$6^1/_2$—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 6 Martie st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	95.95
Renta de hârtiă 5%	82.90
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	148.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	93.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	108.
Bonurĭ rurale ungare	104.75—
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timişŭ . . .	103.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.75
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	99
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	121.75
Losurile pentru regularea Tisei şi Seghedinului	122.80
Renta de hârtiă austriacă	77.45
Renta de argintŭ austriacŭ	78.—
Renta de aurŭ austriacă	107.65
Losurĭ din 1860	131.75
Acţiunile băncei austro-ungare . . .	856.—
Acţiunile băncei de creditŭ ungur. .	269.25
Acţiunile băncei de creditŭ austr. .	267.80
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.99
Napoleon-d'orĭ	$10.04^1/_2$
Mărcĭ 100 împ. germane	$62.32^1/_2$
Londra 10 Livres sterlinge	127.—

Editorŭ şi Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureşianu

Voiniculŭ din graiu grăia:
— Eu lele-atuncĭ m'oiu scula
Când tu lele mi'i aduce
Sloiu de ghiaţă din ţĕrmure,
Apă rece din Dunăre,
Mure negre din pădure.

— Bade, bădişorulŭ meu,
Prea târḑiu te-ai socotitŭ,
Sloiu de ghiaţă s'a topitŭ,
Apa rece s'a 'ncălḑitŭ
Şi mura s'a veştejitŭ.

Voiniculŭ din graiu grăia:
— Lele lelişóra mea,
Ludă eştĭ, bolundă eştĭ,
O tu nu te nădăescĭ:
Sloiu de ghiaţă'sŭ buzele
Mĕ rĕcorescŭ dênsele,
Apă rece'i gura ta
Sĕ mĕ stêmpĕrŭ cu dênsa,
Mura négră'sŭ ochii teĭ
Sĕ mĕ revenescŭ cu ei.

Gustulŭ de cetitŭ.

E cosi dolce di sperar ḑicŭ optimiştii Italiei şi, cu tóte neajunsurile vremurilorŭ, totŭ nu se înşétă. Leopardi, marele pessimistŭ, totŭ alŭ Italiei, schimba frasa ḑicêndŭ: *e cosi dolce di disperar,* şi totuşĭ, prin operile şi viĕţa lui, nu rĕuşa a convinge pe mulţĭ de aceea, că esistă în completa desnădejde o amară dulcéţă séu o dulce amărăciune.

Scriemŭ aceste rêndurĭ pentru a constata, că celŭ puţinŭ în ceea ce privesce literatura şi frumósele arte în România, e dulce de a spera într'unŭ viitorŭ mai ferice alŭ acestorŭ podóbe ale spiritului omenescŭ, alŭ acestorŭ semne neîndoióse, că civilisaţiunea a pĕtrunsŭ cu adevĕratŭ în poporulŭ românŭ.

E fórte curiosŭ gustulŭ şi acea putere ascunsă, carĭ făcură pe Românii d'acum 30—40 de anĭ sĕ citéscă cu lăcomiă orice se înfăţişa ochilorŭ lorŭ, care ĭĭ făcură apoi sĕ se desintereseze de orice publicaţiune, şi care acum, din nou, — cu mare moderaţiune şi mare incetinime, — ĭĭ facŭ a se interesa de scrierile ce aparŭ în România, séu mai propriu, în ţĕrile locuite de Românĭ.

Ântâiu, când Eliade striga tinerilorŭ scriitorĭ: scrieţĭ băeţĭ, scrieţĭ într'una! — publiculŭ citea totŭ. Orĭ-ce traducţiune orĭ-ce morală originală — pe atâtŭ de originală pe câtŭ de slabă, — orĭ-ce studii erau onorate de publicŭ, de mai tóte clasele publicului românŭ cu o pretinósă şi încuragiatóre simpatiă. Lucrulŭ durà timpŭ îndestulŭ, pentru ca mulţĭ sĕ crédă, că curentulŭ s'a stabilitŭ definitivŭ şi că nu este o modă, o cerinţă a momentului acéstă poftă şi acéstă sinceră plăcere de a citi în órele de odihnă.

Modă, într'adevĕrŭ, nu era, erau pré sincerĭ cei din trecuta generaţiune pentru a maimuţări ceea ce ar fi fostŭ departe de fiescile lorŭ înclinărĭ.

Şi totuşĭ, lucru bizarŭ şi demnŭ a pironi în locŭ cugetarea filosofului şi istoricului, carĭ ţinŭ sĕ'şĭ dea sémă despre „pentru ce“ alŭ fiă-cărei evoluţiunĭ sociale, gustulŭ şi pornirea încetéză de odată după primele accese. Acele nenumĕrate romane francese, multe şi originale, dispărură de pe mesele şi din cutiele meselorŭ dela totŭ. O nepăsare neschimbată şi nebiruită luà loculŭ curiosităţii celei nicĭ deştepte. Nu voiau sĕ mai citéscă nicĭ de frică cetitorii cei lacomĭ de odinióră. Libraria adormi séu mai bine, nu mai trăi decâtŭ vênḑêndŭ abecedare şi alte cărţĭ clasice prostŭ făcute şi rĕu imprimate.

Somnulŭ durà vr'o 15 anĭ şi mai bine. Cei puţinĭ, carĭ mai consacrau literilorŭ, sciinţelorŭ pure şi artelorŭ frumóse, câte-va din orele lorŭ de odihnă, începură a crede că somnulŭ este pentru veciă şi că redeşteptarea nu va mai sosi nicĭ odată. După cum lucrurile mergeau credinţa acestorŭ tenacĭ iubitorĭ ai artelorŭ frumóse era justificată; pessimismulŭ lorŭ avea raţiunea sa de a fi. *E cosi dolce di disperar!*

Şi de unŭ anŭ doi, étă că din acelŭ somnŭ, consideratŭ vecinicŭ de mulţĭ începŭ sĕ se redeştepte gustulŭ şi pornirea publicului românŭ spre cetire, curiositatea agită din nou atenţiunea care, cu nesilită plăcere, se'ndréptă spre bunele publicaţiunĭ. Eu unulŭ mĕ simţŭ fericitŭ a constata renascerea curentului, micŭ, ce e dreptŭ, mĕ grăbescŭ a récunósce, micŭ dér viu şi nepotêndŭ chiar şi de cei mai pesimiştĭ a fi negatŭ. Viĕţa va cresce, totŭ ce trăiesce, staţionarŭ nu póte sĕ rĕmână. Schimbarea şi mergerea înainte este o condiţiune a orĭ-cărei firĭ organisate.

Sĕ stabilimŭ însĕ dela începutŭ o deosebire între vechiulŭ curentŭ şi acesta nou, care mişcă şi cresce. Publiculŭ d'acum 30—40 de anĭ citea orĭ-ce, era întocmai ca fometosulŭ pentru care fómea este celŭ mai bucătarŭ. Ş'apoi nicĭ facultatea de a alege bucatele ce i se oferiau nu i se da, — şi chiar de i s'ar fi datŭ, nu o cam putea avé. (Va urma).

Tipografia A. MUREŞIANU, Braşovŭ.